

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради

Протокол 18.06.2025 № 6

Голова вченої ради

пл.-кор. НАМН України професор

 Олександр ТОЛСТАНОВ

**РОБОЧА ПРОГРАМА
ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ**

**Актуальні проблеми функціонування системи надання соціальних
послуг**

(назва дисципліни)

Публічного управління, адміністрування та соціальної роботи

(назва кафедри)

Освітньо-професійна програма
Галузь знань

Спеціальність
Спеціалізація

Рівень вищої освіти

Мова навчання

Статус освітнього компоненту

Обсяг освітнього компоненту

Соціальна робота

I Охорона здоров'я

та соціальне забезпечення

II0 Соціальна робота та консультивання

другий (магістерський)

українська

обов'язковий

4 кредити / 120 годин

Робочу програму освітнього компонента «Актуальні проблеми функціонування системи надання соціальних послуг» розроблено на основі освітньо-професійної програми «Соціальна робота», навчального плану підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю «110 Соціальна робота та консультування» та відповідних нормативних документів.

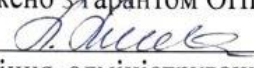
РОЗРОБНИКИ:

 Світлана BOBK, доцент кафедри публічного управління, адміністрування та соціальної роботи, д-р наук з держ. упр., доцент
(підпис)

Робочу програму освітнього компонента обговорено та схвалено на засіданні кафедри публічного управління, адміністрування та соціальної роботи
Протокол від «14» 04 2025 року № 7

Завідувач кафедри Лариса МЕЛЬНИЧУК, д-р наук з держ. упр.

Погоджено з гарантом ОПП

 Лариса МЕЛЬНИЧУК, завідувач кафедри публічного управління, адміністрування та соціальної роботи, д-р наук з держ. упр.

Робочу програму освітнього компонента обговорено та схвалено на засіданні вченої ради Інституту післядипломної освіти

Протокол від «33» 04 2025 року № 5

Голова ВР

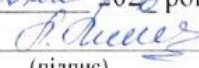

Олена ШАРИКАДЗЕ, д.мед.н., професор

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

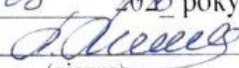
публічного управління, адміністрування та соціальної роботи
(назва кафедри)

Протокол від «18» травня 2026 року № 7

Завідувач кафедри
(підпис) (Ім'я, ПРІЗВИЩЕ, посада, вчене звання, науковий ступінь)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри публічного управління, адміністрування та соціальної роботи
(назва кафедри)

Протокол від «31» 08 2026 року № 10

Завідувач кафедри
(підпис) (Ім'я, ПРІЗВИЩЕ, посада, вчене звання, науковий ступінь)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

(назва кафедри)

Протокол від «__» ____ 202__ року № __

Завідувач кафедри _____
(підпис) (Ім'я, ПРІЗВИЩЕ, посада, вчене звання, науковий ступінь)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

(назва кафедри)

Протокол від «__» ____ 202__ року № __

Завідувач кафедри _____
(підпис) (Ім'я, ПРІЗВИЩЕ, посада, вчене звання, науковий ступінь)

№ з/п	Розділ	Стор.
1.	Опис освітнього компонента.	4
2.	Мета та завдання освітнього компонента. Кваліфікаційна характеристика здобувача вищої освіти.	5
3.	Програма освітнього компонента (тематика).	6
4.	Структура освітнього компонента (навчально-тематичний план викладання освітнього компонента).	7
5.	Теми практичних занять.	9
6.	Самостійна робота. Організація самостійної роботи здобувача вищої освіти.	11
7.	Індивідуальні навчально-дослідні завдання (для здобувачів денної форми здобуття освіти)	13
8.	Тематика та завдання для виконання контрольних робіт для здобувачів заочної форми здобуття освіти	13
9.	Методи навчання	14
10.	Перелік питань для підсумкового контролю	15
11.	Критерії та порядок оцінювання результатів навчання	16
12.	Рекомендовані література та джерела (наукова та навчальна література, нормативно-правові акти, Інтернет-ресурси)	16

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Освітній компонент «Актуальні проблеми функціонування системи надання соціальних послуг» є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми «Соціальна робота».

Загальний опис освітнього компонента подано в таблиці 1.

13

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь	Характеристика освітнього компонента	
		денна форма здобуття освіти	заочна форма здобуття освіти
Кількість кредитів – 4 ЄКТС Статус освітнього компонента <i>обов'язковий</i> освітньо-професійної програми «Соціальна робота» Загальна кількість годин – 120 год. Розподіл годин для денної форми навчання: аудиторних – 64 год.; самостійної роботи – 56 год. Розподіл годин для заочної форми навчання: аудиторних – 20 год. ; самостійної роботи – 100 год.	Галузь знань <i>I Охорона здоров'я та соціальне забезпечення</i>	Нормативна	
		Рік підготовки	
		1	1
	Спеціальність <i>I 10 Соціальна робота та консультування</i>	Семестр	
		2	2
		Лекції	
		32	8
	Освітній ступінь <i>магістр</i>	Практичні	
		32	12
		Самостійна робота	
		56	100
		Вид контролю: диф. залік	

Міждисциплінарні зв'язки: Даний освітній компонент базується на знаннях таких освітніх компонентів, як: «Соціальна і гуманітарна політика», «Соціальний менеджмент і маркетинг соціальних послуг» «Фінансово ресурсне забезпечення системи надання соціальних послуг» та є основою для підготовки кваліфікаційної роботи й практичної діяльності у сфері соціальної роботи.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Освітній компонент «Актуальні проблеми функціонування системи надання соціальних послуг» є важливою частиною для формування профілю з підготовки магістрів у сфері соціальної роботи і належить до циклу дисциплін професійної підготовки здобувачів вищої освіти ступеня магістра за спеціальністю І 10 Соціальна робота та консультування.

Мета освітнього компонента: формування у здобувачів вищої освіти системи теоретичних знань, практичних навичок та професійних компетенцій шляхом глибокого аналізу актуальних проблем функціонування системи надання соціальних послуг в Україні, з акцентом на децентралізацію, кризові виклики, професіоналізацію кадрів і впровадження сучасних підходів до оцінки потреб, адресності та якості послуг.

Завданнями вивчення освітнього компонента є:

- формування цілісного розуміння концептуальних засад та ключових напрямів реформування системи соціальних послуг в умовах децентралізації та воєнного стану;
- розвинути навички застосування сучасних методів оцінки потреб осіб/сімей та формування індивідуальних планів соціального супроводу;
- сформувати розуміння професійних стандартів і етичних принципів діяльності фахівців соціальної сфери;
- формування знань про організацію доступних і якісних соціальних послуг у кризових ситуаціях та умовах обмежених ресурсів;
- розвиток професійних компетентностей у сфері міждисциплінарної взаємодії з медичним персоналом та іншими фахівцями системи охорони здоров'я;
- формування готовності до обміну досвідом між фахівцями, управлінцями та представниками громад щодо ефективних моделей соціального управління.

У результаті вивчення здобувачі вищої освіти набувають такі компетентності:

- ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- ЗК8. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ФК 2. Здатність до виявлення соціально значимих проблем і факторів досягнення соціального благополуччя різних груп населення
- ФК 6. Здатність до оцінки процесу і результату професійної діяльності та якості соціальних послуг.
- ФК 7. Здатність до професійної рефлексії
- ФК 10. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість задля розв'язання соціальних проблем через упровадження соціальних інновацій
- ФК 17. Здатність до планування, організації, координації, моніторингу соціальної роботи, оцінювання потреб у соціальних послугах.

Soft skills: саморозвиток, аналітичне та критичне мислення, розв'язання проблем, прийняття обґрунтованих рішень, вміння аргументовано представляти матеріал, проведення презентацій.

У результаті вивчення освітнього компонента здобувачі вищої освіти досягають таких програмних результатів:

ПРН 1. Розв'язувати складні задачі і проблеми, що потребують оновлення й інтеграції знань в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог

ПРН 6. Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для професійного зростання, опановувати її, засвоювати та продукувати нові знання, розвивати професійні навички та якості.

ПРН 8. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях.

ПРН 10. Аналізувати соціальний та індивідуальний контекст проблем особи, сім'ї, соціальної групи, громади, формулювати мету і завдання соціальної роботи, планувати раннє втручання в складних і непередбачуваних обставинах відповідно до цінностей соціальної роботи

ПРН 12. Оцінювати соціальні наслідки політики у сфері прав людини, соціальної інклюзії та сталого розвитку суспільства, розробляти рекомендації стосовно удосконалення нормативно-правового забезпечення соціальної роботи.

ПРН 15. Розробляти критерії та показники ефективності професійної діяльності, застосовувати їх в оцінюванні виконаної роботи, пропонувати рекомендації щодо забезпечення якості соціальних послуг та управлінських рішень.

ПРН 21. Забезпечувати планування, організацію, координацію, моніторинг соціальної роботи, оцінювання потреб у соціальних послугах

3. ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (ТЕМАТИКА)

Тема 1. Проблеми нормативно-правового забезпечення системи надання соціальних послуг в Україні

Законодавчі та нормативно-правові засади функціонування системи соціальних послуг, рівень їхньої узгодженості. Інтеграція міжнародних стандартів у національне законодавство. Відповідність підзаконних актів положенням Закону України «Про соціальні послуги». Законодавчі прогалини щодо механізмів фінансового забезпечення організації та надання соціальних послуг, їхньої диверсифікації, притягнення до відповідальності за порушення прав громадян на отримання якісних соціальних послуг.

Тема 2. Інституційні та організаційні проблеми надання соціальних послуг

Рівень ефективності системи управління сферою соціальних послуг, розподілу повноважень та функцій між рівнями влади. Бюрократизація процесів організації та надання послуг. Міжвідомча та міжсекторна взаємодія в системі надання соціальних послуг, координація між державними та недержавними секторами, проблеми партнерства між суб'єктами надання послуг, ізольованість роботи різних соціальних служб. Рівень обміну даними між суб'єктами надання

послуг. Проблеми розвитку мережі закладів, центрів, служб надання соціальних послуг.

Тема 3. Проблеми адресності, доступності та якості соціальних послуг

Бар'єри в доступі до соціальних послуг для вразливих груп. Недосконалість стандартів соціальних послуг і механізмів контролю якості. Обмеження у здійсненні моніторингу і оцінки якості соціальних послуг, наявність незалежних інструментів оцінювання. Система зворотного зв'язку. Діджиталізація та електронні сервіси як інструмент покращення доступності. Використання онлайн-платформ для надання соціальних послуг. Механізми звернення, захисту від дискримінації, забезпечення конфіденційності особистої інформації.

Тема 4. Актуальні виклики у сфері надання соціальних послуг в умовах децентралізації та воєнного стану

Вплив адміністративно-територіальної реформи на систему соціальних послуг. Забезпечення безперервності послуг в умовах кризи, війни та переміщення населення. Роль громад та місцевої влади у подоланні соціальних викликів. Здатність громад до гнучкого реагування на потреби населення у соціальних послугах. Фінансова та інституційна спроможність громад у наданні якісних та доступних послуг. Інноваційні форми соціального супроводу в умовах надзвичайних ситуацій.

Тема 5. Фінансові обмеження в системі надання соціальних послуг

Джерела фінансування: державний та місцеві бюджети, гранти, соціальне замовлення. Участь НУО, приватного сектору та міжнародних організацій. Управлінські підходи до ефективного розподілу ресурсів. Проблеми та перспективи розвитку соціального підприємництва, роль соціального бізнесу в наданні послуг, механізми підтримки та стимулювання. Проблеми прозорості, підзвітності та корупційні ризики в системі.

Тема 6. Проблеми кадрового забезпечення системи надання соціальних послуг

Підходи до управління персоналом, відсутність програм професійного зростання та кар'єрного планування. Забезпеченість кваліфікованими кадрами. Конфлікт інтересів, межі професійних повноважень, забезпечення етичних стандартів. Оцінка суспільством важливості праці соціальних працівників, її вплив на мотивацію соціальних працівників. Рівень ефективності системи підготовки кадрів, підвищення їхньої кваліфікації. Емоційне та психологічне навантаження, рівень здійснення супервізії та психологічної підтримки соціальних працівників.

Тема 7. Перешкоди впровадження нових підходів до соціальної роботи та надання соціальних послуг.

Стан провадження інновацій та гнучких підходів, зокрема кейс-менеджменту в організації Ставлення соціальних працівників до змін, мотивація до освоєння нових методик. Рівень готовності отримувачів послуг та їхніх сімей до зміни «традиційних» форм допомоги; довіри до інновацій. Наявність науково

обґрунтованих рекомендацій та методик надання соціальних послуг. Рівень поінформованості суспільства, соціальних працівників про переваги та можливості нових підходів до соціальної роботи.

Тема 8. Зарубіжний досвід та перспективи реформування системи соціальних послуг в Україні

Порівняльний аналіз моделей соціального захисту в Європейському Союзі, Канаді, США. Аналіз найкращих практик, досвід реформування та адаптації до українських реалій. Практики інтегрованих соціальних послуг. Перспективи та стратегічні орієнтири розвитку системи соціальних послуг в Україні, зміна традиційних патерналістських підходів до соціальної роботи на моделі, орієнтовані на самостійність та активну участь клієнта. Реалізація глобальних цілей сталого розвитку в Україні.

4. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (НАВЧАЛЬНО ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА)

Назва змістових модулів, тем	Кількість годин			
	денна форма здобуття освіти			
	Усього	в тому числі		
		Лекції	Практичні	СР
Тема 1. Проблеми нормативно-правового забезпечення системи надання соціальних послуг в Україні	13	4	4	5
Тема 2. Інституційні та організаційні проблеми надання соціальних послуг.	13	4	4	5
Тема 3. Проблеми адресності, доступності та якості соціальних послуг.	13	4	4	5
Тема 4. Актуальні виклики у сфері надання соціальних послуг в умовах децентралізації та воєнного стану	13	4	4	5
Тема 5. Фінансові обмеження в системі надання соціальних послуг	13	4	4	5
Тема 6. Проблеми кадрового забезпечення системи надання соціальних послуг	13	4	4	5
Тема 7. Перешкоди впровадження нових підходів до соціальної роботи та надання соціальних послуг.	13	4	4	5
Тема 8. Зарубіжний досвід та перспективи реформування системи соціальних послуг в Україні	11	4	2	5
ІНДЗ	8	-	-	8
Підсумковий контроль – диф. залік	10	-	2	8
Усього годин:	120	32	32	56

Назва змістових модулів, тем	Кількість годин			
	заочна форма здобуття освіти			
	Усього	в тому числі		
		Лекції	Практичні	СР
Тема 1. Проблеми нормативно-правового забезпечення системи надання соціальних послуг в Україні	12	1	1	10
Тема 2. Інституційні та організаційні проблеми надання соціальних послуг.	13	1	2	10
Тема 3. Проблеми адресності, доступності та якості соціальних послуг.	13	1	2	10
Тема 4. Актуальні виклики у сфері надання соціальних послуг в умовах децентралізації та воєнного стану	12	1	1	10
Тема 5. Фінансові обмеження в системі надання соціальних послуг	12	1	1	10
Тема 6. Проблеми кадрового забезпечення системи надання соціальних послуг	12	1	1	10
Тема 7. Перешкоди впровадження нових підходів до соціальної роботи та надання соціальних послуг.	12	1	1	10
Тема 8. Зарубіжний досвід та перспективи реформування системи соціальних послуг в Україні	12	1	1	10
Контрольна робота	10	-	-	10
Підсумковий контроль – диф. залік	2	-	2	10
Усього годин:	120	8	12	100

5. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Тема 1. Проблеми нормативно-правового забезпечення системи надання соціальних послуг в Україні

1. Законодавчі та нормативно-правові засади функціонування системи соціальних послуг, рівень їхньої узгодженості.
2. Інтеграція міжнародних стандартів у національне законодавство.
3. Відповідність підзаконних актів положенням Закону України «Про соціальні послуги».
4. Законодавчі прогалини щодо механізмів фінансового забезпечення організації та надання соціальних послуг, їхньої диверсифікації, притягнення до відповідальності за порушення прав громадян на отримання якісних соціальних послуг.

Література: [1-9].

Тема 2. Інституційні та організаційні проблеми надання соціальних послуг

1. Рівень ефективності системи управління сферою соціальних послуг, розподілу повноважень та функцій між рівнями влади.

2. Бюрократизація процесів організації та надання послуг.
3. Міжвідомча та міжсекторна взаємодія в системі надання соціальних послуг, координація між державними та недержавними секторами, проблеми партнерства між суб'єктами надання послуг, ізолюваність роботи різних соціальних служб.
4. Рівень обміну даними між суб'єктами надання послуг.
5. Проблеми розвитку мережі закладів, центрів, служб надання соціальних послуг.

Література: [1; 6; 8].

Тема 3. Проблеми адресності, доступності та якості соціальних послуг

1. Бар'єри в доступі до соціальних послуг для вразливих груп.
2. Недосконалість стандартів соціальних послуг і механізмів контролю якості.
3. Обмеження у здійсненні моніторингу і оцінки якості соціальних послуг, наявність незалежних інструментів оцінювання.
4. Система зворотного зв'язку.
5. Діджиталізація та електронні сервіси як інструмент покращення доступності.
6. Використання онлайн-платформ для надання соціальних послуг.
7. Механізми звернення, захисту від дискримінації, забезпечення конфіденційності особистої інформації.

Література: [10-14].

Тема 4. Актуальні виклики у сфері надання соціальних послуг в умовах децентралізації та воєнного стану

1. Вплив адміністративно-територіальної реформи на систему соціальних послуг.
2. Забезпечення безперервності послуг в умовах кризи, війни та переміщення населення.
3. Роль громад та місцевої влади у подоланні соціальних викликів.
4. Здатність громад до гнучкого реагування на потреби населення у соціальних послугах.
5. Фінансова та інституційна спроможність громад у наданні якісних та доступних послуг.
6. Інноваційні форми соціального супроводу в умовах надзвичайних ситуацій.

Тема 5. Фінансові обмеження в системі надання соціальних послуг

1. Джерела фінансування: державний та місцеві бюджети, гранти, соціальне замовлення.
2. Участь НУО, приватного сектору та міжнародних організацій.
3. Управлінські підходи до ефективного розподілу ресурсів.
4. Проблеми та перспективи розвитку соціального підприємництва, роль соціального бізнесу в наданні послуг, механізми підтримки та стимулювання.
5. Проблеми прозорості, підзвітності та корупційні ризики в системі.

Література: [11-14].

Тема 6. Проблеми кадрового забезпечення системи надання соціальних послуг

1. Підходи до управління персоналом, відсутність програм професійного зростання та кар'єрного планування.
2. Забезпеченість кваліфікованими кадрами.
3. Конфлікт інтересів, межі професійних повноважень, забезпечення етичних стандартів.
4. Оцінка суспільством важливості праці соціальних працівників, її вплив на мотивацію соціальних працівників.
5. Рівень ефективності системи підготовки кадрів, підвищення їхньої кваліфікації.
6. Емоційне та психологічне навантаження, рівень здійснення супервізії та психологічної підтримки соціальних працівників.

Література: [1-3; 15].

Тема 7. Перешкоди впровадження нових підходів до соціальної роботи та надання соціальних послуг.

1. Стан провадження інновацій та гнучких підходів, зокрема кейс-менеджменту в організації
2. Ставлення соціальних працівників до змін, мотивація до освоєння нових методик.
3. Рівень готовності отримувачів послуг та їхніх сімей до зміни «традиційних» форм допомоги; довіри до інновацій.
4. Наявність науково обґрунтованих рекомендацій та методик надання соціальних послуг.
5. Рівень поінформованості суспільства, соціальних працівників про переваги та можливості нових підходів до соціальної роботи.

Література: [1-3; 15].

Тема 8. Зарубіжний досвід та перспективи реформування системи соціальних послуг в Україні

1. Порівняльний аналіз моделей соціального захисту в Європейському Союзі, Канаді, США.
2. Аналіз найкращих практик, досвід реформування та адаптації до українських реалій.
3. Практики інтегрованих соціальних послуг.
4. Перспективи та стратегічні орієнтири розвитку системи соціальних послуг в Україні, зміна традиційних патерналістських підходів до соціальної роботи на моделі, орієнтовані на самостійність та активну участь клієнта.
5. Реалізація глобальних цілей сталого розвитку в Україні.

Література: [1; 14].

6. САМОСТІЙНА РОБОТА. ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Самостійна робота має на меті формування пізнавальної активності здобувачів вищої освіти, засвоєння ними основних умінь та навичок роботи з

навчальними матеріалами, поглиблення та розширення вже набутих знань, підвищення рівня організованості тощо.

№ з/п	Назва теми та зміст самостійної роботи	Кількість годин	
		денна	заочна
1.	<i>Тема 1. Проблеми нормативно-правового забезпечення системи надання соціальних послуг в Україні.</i> Завдання: 1. Вивчити теоретичний матеріал 2. Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення 3. Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
2.	<i>Тема 2. Інституційні та організаційні проблеми надання соціальних послуг.</i> Завдання: 1. Опрацювати лекційний матеріал. 2. Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення 3. Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
3.	<i>Тема 3. Проблеми адресності, доступності та якості соціальних послуг.</i> 1. Опрацювати лекційний матеріал. 2. Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення 3. Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
4.	<i>Тема 4. Актуальні виклики у сфері надання соціальних послуг в умовах децентралізації та воєнного стану</i> Завдання: 1. Опрацювати лекційний матеріал. 2. Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення 3. Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
5.	<i>Тема 5. Фінансові обмеження в системі надання соціальних послуг</i> Завдання: 1. Опрацювати лекційний матеріал. 2. Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення 3. Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
6.	<i>Тема 6. Проблеми кадрового забезпечення системи надання соціальних послуг</i> Завдання: 1. Опрацювати лекційний матеріал. 2. Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення 3. Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10

7.	<i>Тема 7. Перешкоди впровадження нових підходів до соціальної роботи та надання соціальних послуг</i> Завдання: - Опрацювати лекційний матеріал. - Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення - Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
8.	<i>Тема 8. Зарубіжний досвід та перспективи реформування системи соціальних послуг в Україні</i> Завдання: - Опрацювати лекційний матеріал. - Підготувати повідомлення до практичних занять відповідно до запропонованих планів їх проведення - Здійснити самоперевірку знань контрольних питань	5	10
	<i>Підготовка до контрольних заходів</i>	16	20
	Разом:	56	100

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ (ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ДЕННОЇ ФОРМИ ЗДОБУТТЯ ОСВІТИ)

Індивідуальна навчально-дослідна робота є видом позааудиторної індивідуальної діяльності здобувачів вищої освіти, результати якої використовуються у процесі вивчення програмного матеріалу освітнього компонента.

Мета: прищеплення та розвиток навичок і вмінь самостійної роботи над науковою літературою, аналітичного мислення, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення теоретичних знань з освітнього компонента та їх застосування на практиці.

Зміст ІНДЗ: завершена теоретична або практична робота у межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь та навичок, отриманих під час лекційних, практичних занять, самостійної підготовки і охоплює декілька тем або весь зміст навчального курсу.

Завдання для науково-дослідної роботи: підготовка повідомлення-презентації на одну із тем навчальної дисципліни (на вибір).

Час, потрібний для виконання індивідуального завдання, складає 10 годин самостійної роботи. Виконання, оформлення та захист індивідуальної роботи здійснюється слухачем в індивідуальному порядку відповідно до рекомендацій викладача.

Оцінюється робота у 10 балів. Критерії оцінювання індивідуальної роботи:

- своєчасність виконання;
- повнота викладу матеріалу;
- якість виконання завдання;
- самостійність виконання;
- творчий підхід у виконанні завдань.

8. ТЕМАТИКА ТА ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ ЗДОБУТТЯ ОСВІТИ

8.1. Виконання контрольної роботи передбачає письмове розв'язання завдань за відповідним варіантом. Кожен варіант включає завдання з тематики, визначеної навчальною програмою з даного освітнього компонента.

8.2. Методика розподілу варіантів контрольних робіт визначається викладачем.

8.3. Контрольна робота з освітнього компонента складається з двох частин:
- теоретична частина: поглиблена відповідь на теоретичне питання),
- практична частина: передбачає самостійний аналіз здобувачами вищої освіти визначених викладачем практичних аспектів.

8.4. Контрольна робота виконується державною (українською) мовою.

8.5. Контрольна робота повинна мати самостійний характер. Здобувач вищої освіти може спиратися у своїй роботі на відповідну навчальну і монографічну літературу з даної проблеми. Недопустимо запозичення тексту, фактичних даних із літературних джерел без посилання на них.

8.6. Контрольна робота виконується та надсилається для перевірки у міжсесійний період, але не пізніше як за 30 днів до початку сесії для заочної форми навчання, передбаченої навчальним планом

8.7. Обсяг контрольної роботи не повинен перевищувати 15 сторінок комп'ютерного тексту.

ТЕМИ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

1. Міжвідомча співпраця: соціальна служба – центр надання адміністративних послуг – медичні й освітні заклади – служба зайнятості.

2. Цифровізація соціальної сфери: виклики та перспективи.

3. Вплив воєнного стану на систему надання соціальних послуг: нові виклики й адаптація.

4. Проблеми методології оцінювання індивідуальних потреб осіб/сімей.

5. Єдина інформаційна система соціальної сфери: функції, можливості, інтеграція.

6. Адресність як принцип сучасної соціальної політики.

7. Етичний кодекс, етичні дилеми й цінності професії соціального менеджера.

8. Профілактика професійного вигорання соціальних працівників: індивідуальні та організаційні стратегії.

9. Розбудова системи соціальних послуг у територіальних громадах в умовах децентралізації.

10. Надання термінових, мобільних, кризових соціальних послуг.

11. Доступність послуг для людей з інвалідністю, похилого віку, дітей.

12. Моніторинг і забезпечення якості соціальних послуг в умовах дефіциту ресурсів.

13. Соціальні послуги для внутрішньо переміщених осіб: оптимізація маршрутів підтримки

14. Процес деінституціоналізації та розвиток сімейно-орієнтованих послуг

15. Забезпечення якості соціальних послуг: стандартизація, моніторинг та оцінка

16. Розвиток послуг раннього втручання та підтримуваного проживання для осіб з інвалідністю
17. Розвиток ринку недержавних надавачів соціальних послуг
18. Розробка алгоритму прийняття управлінських рішень в системі соціальних послуг в умовах суперечливих вимог та дефіциту ресурсів громади
19. Проєктування комплексної системи моніторингу та оцінки якості соціальних послуг на рівні територіальної громади
20. Міжнародні моделі адміністрування соціальних послуг та їх адаптація до українського контексту
21. Картування та системне оцінювання потреб громади у соціальних послугах
22. Програми запобігання професійній деформації та вигоранню персоналу як елемента системи забезпечення якості послуг
23. Ефективність публічно-приватного партнерства у соціальній сфері та соціального замовлення з позицій сталого розвитку громади
24. Кейс-стаді: вирішення етико-правової дилеми у практиці соціальної роботи з дотриманням цінностей соціальної інклюзії та прав людини
25. Аналіз соціально-правових наслідків регіональних політик у сфері безбар'єрності та підготовка пропозицій щодо зміни законодавства

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Для активізації процесу навчання здобувачів освіти в ході вивчення освітнього компонента застосовуються такі навчальні технології та засоби:

- на лекціях чітко та зрозуміло структурується матеріал; зосереджується увага здобувачів освіти на проблемних питаннях; наводяться конкретні приклади практичного застосування отриманих знань; звертаються до закордонного досвіду розв'язання окремих проблем; здобувачі освіти заохочуються до критичного сприймання нового матеріалу; використовуються наочні матеріали; використовуються технічні засоби навчання: мультимедійний проєктор, слайди тощо;

- на практичних заняттях запроваджуються різні навчальні технології: обговорення проблем, дискусії; вирішення ситуаційних вправ; розв'язання проблемних питань; мозковий штурм; кейс-методи; презентації; аналіз конкретної ситуації; робота в малих групах; рольові та ділові ігри; банки візуального супроводження; письмовий контроль знань; індивідуальне та групове опитування; перехресна перевірка завдань з наступною аргументацією виставленої оцінки тощо.

Обов'язковими елементами активізації навчальної роботи здобувачів освіти є чіткий контроль відвідування здобувачами освіти занять, заохочення навчальної активності, справедлива диференціація оцінок.

10. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

10.1. До переліку питань для підсумкового контролю виносяться найбільш важливі для опанування дисципліною питання, які об'єднують та узагальнюють окремі позиції, що вивчалися під час навчання, закріплюють та перевіряють ступінь опанування найважливішими навичками та компетенціями.

10.2. Перелік питань для підсумкового контролю надається здобувачам вищої освіти на початку семестру вивчення освітнього компонента.

11. КРИТЕРІЇ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Контроль і оцінювання знань, вмінь та навичок здобувачів освіти складається з двох етапів:

- поточного контролю роботи здобувачів освіти;
- підсумкового контролю.

Поточний контроль здійснюється в процесі вивчення дисципліни і проводиться у терміни, які визначаються календарним планом.

Завданням поточного контролю є перевірка розуміння та засвоєння теоретичного матеріалу, вироблення умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислити зміст теми, умінь публічно чи письмово представити матеріал (презентація).

Об'єктами поточного контролю знань здобувачів освіти є:

- систематичність, активність, своєчасність та результативність роботи над вивченням програмного матеріалу дисципліни;
- виконання завдань для самостійного опрацювання;
- виконання індивідуального завдання/контрольної роботи.

Поточний контроль знань, вмінь та навичок здобувачів освіти передбачає застосування таких видів: тестові завдання; обговорення проблеми, дискусія; аналіз конкретних ситуацій; ділові ігри (кейс-методи); презентації результатів роботи; тощо. Оцінювання здійснюється за національною шкалою. Оцінювання результатів навчання з навчальної роботи здобувача з дисципліни здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань на практичних заняттях, результатів самостійної роботи, виконання індивідуальних навчально-дослідних (для денної форми навчання) та контрольних робіт (для заочної форми навчання) з дисципліни.

На останньому практичному занятті визначається накопичувальний бал поточної успішності за формулою: сума усіх оцінок за поточну діяльність поділена на кількість завдань (тем) та помножена на 12. Максимальна кількість балів, яку здобувач вищої освіти може набрати під час вивчення дисципліни: за поточну навчальну діяльність 60 балів, за результатами підсумкового контролю 40 балів. Підсумкова оцінка успішності з освітнього компонента для здобувачів, які успішно виконали програму освітнього компонента, є простою сумою оцінки за поточну та підсумкову успішність.

Відповідність оцінок за національною та 100-бальною шкалами подано у таблиці 1.

Таблиця 1

Національна оцінка	Бали за поточне оцінювання	Бали за підсумкове оцінювання	Загальна оцінка з дисципліни
«5» (відмінно)	54-60	36-40	90-100
«4» (добре)	42-53	28-35	70-89
«3» (задовільно)	36-41	24-27	60-69
«2» (незадовільно)	0-35	0-23	59 та нижче

Результати оцінювання навчання здобувача вищої освіти заноситься у відомість обліку успішності та індивідуальний план здобувача вищої освіти.

За рейтинговою шкалою ECTS оцінюються досягнення студентів з освітнього компонента, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

Оцінка ЄКТС	Статистичний показник
«А»	Найкращі 10% студентів
«В»	Наступні 25% студентів
«С»	Наступні 30% студентів
«D»	Наступні 25% студентів
«Е»	Останні 10% студентів

Шкала ЄКТС є відносною та встановлює належність студента до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників.

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ЛІТЕРАТУРА ТА ДЖЕРЕЛА

12.1. Нормативно-правова база

1. Про соціальні послуги: Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII. *Відомості Верховної Ради України*, 2019, № 16, ст. 66.

2. Про затвердження Порядку надання соціальних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 01.06.2020 № 587. *Офіційний вісник України*, 2020, № 44, ст. 1428.

3. Про створення єдиного інформаційного середовища соціальної сфери та забезпечення обміну інформацією між центральними органами виконавчої влади: постанова Кабінету Міністрів України від 11 вересня 2013 р. № 718. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/718-2013-%D0%BF#Text>

5. Про затвердження критеріїв діяльності надавачів соціальних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 03.06.2020 № 185 (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-2020-%D0%BF#Text>

6. Про затвердження порядку проведення моніторингу надання та оцінки соціальних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 01.06.2020 № 449 (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/449-2020-%D0%BF#Text>

7. Про схвалення Стратегії цифрової трансформації соціальної сфери: розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.10.2020 № 1353-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1353-2020-%D1%80#Text>

8. Європейська соціальна хартія (переглянута). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_062#Text

Основна література

9. Дубич К. В. Актуальні проблеми державного управління соціальними послугами: підручник для студентів вищих навчальних закладів. Львів: «Магнолія 2006», 2024. 411 с.

10. Гриценко Г. Цифровізація соціальних послуг: проблеми можливостей та компетенції. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2024. № 1. С. 36-48.

11. Експертиза якості соціальної роботи: навч. посіб. / МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імен Павла Тичини ; уклад.: І. В. Албул. Умань: Візаві, 2022. 125 с.

12. Інноваційні технології соціальної роботи : навч. посіб. / МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імені Павла Тичини, ф-т соц. та психолог. освіти, каф. соц. пед. та соц. роботи ; уклад. Н. М. Коляда, Н. В. Левченко. Київ : Компринт, 2024. 123 с.

13. Панов І. В. Забезпечення надання соціальних послуг в умовах воєнного часу. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2023. № 2. С. 203-214.

14. Соціальні детермінанти розвитку сфери послуг в концепції формування постіндустріального суспільства : монографія / Джинджоян В. В., Саленко А. С., Сазонець І. Л. ; Вищ. навч. приват. закл. "Дніпров. гуманітар. ун-т". Рівне : Волинські обереги, 2021. 205 с.

15. Чалюк Ю. О. Соціальні послуги в умовах соціалізації глобальної економіки: теорія та практика: монографія / Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана. Київ : КНЕУ, 2022. 318 с.

Додаткова література:

16. Вовк, С., Голубчиков, М., & Пожевілова, А. Концептуальні підходи до створення міжінтегральної моделі реабілітації в Україні. *Україна. Здоров'я нації*. 2025. №3. С. 214–221. URL: <https://doi.org/10.32782/2077-6594/2025.3/24>

17. Мельничук Л. М. Державне управління соціальним розвитком регіонів: реалії та перспективи: монографія. Луцьк, 2018. 440 с.

18. Управління якістю: навч. посібник / Д. П. Лойко [та ін.] ; Донецький національний ун-т економіки і торгівлі ім. Михайла Туган-Барановського. Донецьк : ДонНУЕТ, 2008. 230 с.

19. Синчук С. М. Соціальні послуги та організаційно-правові форми їх надання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право*. 2024. Вип. 84(2). С. 137-142.

20. Суровцева І. Ю., Николаєва В. І. Державний контроль за якістю надання соціальних послуг як чинник конкурентоздатності соціальної роботи. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2022. Том 33 (72) № 4. С. 72-76.

21. Шаповалова Т. Роль моніторингу і оцінювання соціальних проєктів та програм у підвищенні якості соціальних послуг. *Економічний аналіз*. 2020. Том 30. № 1. Частина 2. С. 180–186.

22. S. Vovk, T. Vovk Content of public governance mechanisms for the Quality of healthcare services. *Věda a perspektivy. Praha* (Чеська Республіка), 2024. № 11 (42). Р. 76-87. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2024-11\(42\)](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2024-11(42))

Інформаційні ресурси:

23. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://rada.gov.ua>

24. Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України. URL: <https://www.msp.gov.ua>

25. Державна служба статистики України. URL: <https://ukrstat.gov.ua>

26. Національна соціальна служба України. URL: <https://nssu.gov.ua>

27. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>

